

ἐδικάν / του καὶ νὰ μὴν ἡμπορῇν ἡ αὐτὴν πλέα μήτε νὰ τὰ πουλήσῃν μήτε νὰ τὰ  
χαρίσῃν μήτε ἀλλέως νὰ / τὰ πράξῃν πάρεξ νὰ εἶναι τοῦ αὐτοῦ Δημήτρη ἐδικά του  
μὲ τὴν κοντετζιὸν ἐτούτῃν τὰ αὐτὰ / ποὺ τοῦ τάζειν νὰ τὰ τρώγῃν ἡ αὐτὴν Σοφία  
ἕως τὴν ζωὴν τῆς καὶ μετὰ τὸν θάνατόν τῆς ὅλα ἐδι / κὰν του ἐλεύθερα. Ἀκόμα  
[[τὸ χωράφιν τοῦ Ματζαμᾶ]] καὶ μία κρεββαταριά τάζειν τῆς νύ / φης ἡ μάναν τῆς  
μὲ τὴν ἄφεςίν τῆς. Ἀκόμα τάζει τοῦ ὁ κύρης τοῦ ὁ κύρ Σταμάτης ἓνα σπίτιν εἰς  
τὴν / Μποταμία μὲ τὴν αὐλογύρισήν του ἡγου τὸ σύνμπλιο ὅπου εἶναι σιμὰ εἰς τὰ  
ἴδια σπίτια ὅπου / κάθεται τὴν σήμερον ὁ αὐτὸς Σταμάτης. Εἰς ὅλον τὸ ἄνω γε-  
γραμμένον οἱ μερίδες ἔμειναν κοντέν / τοι καὶ ἀνεπαμένοιν βάζου καὶ ἀλληλογία  
τῆς ἀφεντίας ἀφέντην καδὴ καὶ ἀφέντη βοῖβόντα ρε / ἄλια πενήντα ἦτοιν (νούμερο)  
50/ ὁ ἀλληλογήσας νὰ τὰ ζημιούται παρακαλώντας καὶ ἀξιοπί / στους μάρτυρες  
οἱ ὅποιοι γράφου ὑπὸ χειρὸς τος καὶ τὰ ἐξῆς. Ἀκόμα λέγειν ἡ ἄνωθεν Σοφία / ἡ  
πεθερά τοῦ προλεγομένου Δημήτρη ὅτιν στὰ ὅσαν τοῦ ἔταξεν πὼς τοῦ τὰ δίνειν  
ἐλεύτερα / χωρὶς κανένα χρέος καὶ ἀπομείνειν ὁ μισὲρ Σταμάτης ὁ Νταρόδος ἄνι  
λάχην χρέος νὰ / τοὺς τεφεντέρην καὶ νὰ τοὺς ξανγγουσεύῃν ἀπὸ πᾶσαν ἐναντίον  
εἰς μαρτυρίας τῶν κά / τωθεν οἱ ὅποιοι γράφου ὑπὸ χειρὸς τος.

/ —Σταμάτης Πύρρος βεβαιώνω ὡς ἄνωθε καὶ διὰ νὰ μὴν ἡξέρῃ νὰ γράψ(η) ἔγραψα /  
ἐγὼ Μανασῆς Κυπραῖος καὶ μαρτυρῶ ὡς ἄνωθε —

/ Σοφία γυνὴ Δημήτρη Λοῖζου βεβαιώνω ὡς ἄνωθε ὑπὸ χειρὸς ἐμοῦ Στατῆ Ταρόδου /  
καὶ μαρτυρῶ ὡς ἄνωθε —

/ —Γεώργης Δετζῆς μάρτυρας στὰ ἄνωθε —

/ —Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

## 150

### Πώληση

φ. 89r

/ Φ 90

/ [+ ]Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1681/ ἐν μηνὶ Μαΐου 30/ εἰς  
τὸ σπίτιν κάμοῦ τοῦ ὑπογράφον / τος νοτάριου ἐδῶ παρὼν ὁ μεγαλειότατος ἀφέντης  
Χρυσῖνος Σουμμαρίπας υἱὸς τοῦ ποτὲ μακα / ρίτην ἀφέντην Φρατζεσκάκη καὶ κυ-  
ρίας Ζαμπέτας ἀπεσταλμένος ἀπὲ τὴν σάντουλά του τὴν / [κ]κερὰ Κυριακὴν τοῦ  
Ἀγγελῆν διὰ νὰ κάμῃ τὴν μπαροῦσαν γραφὴν καὶ ἀπὲ τὸ ἄλλο μέρος ὁ μαστρὸ /  
Χριστόδουλος Σκλαβοῦνος ἀπεσταλμένος καὶ αὐτὸς ἀπὲ τὴν συνβίαν του τὴν κερὰ  
Λιανὴ διὰ νὰ / κάμῃ τὴν μπαροῦσαν πουλησίαν. Ἦγου ἡ ἄνω λεγομένην κερὰ Λιανὴ

ἔχειν καὶ τῆς εὐρίσκεται ἅ / πὲ γονικόν τος ἓνα κομμάτιν ἀμπέλι μὲ κομμάτιν χω-  
ράφιν μέσαν καὶ μὲ τὸ πατητήριν του καὶ / μὲ ἓνα σκαμνιδάκιν καὶ συκιδάκια καὶ  
ἀγριλιὰ ποθεμένον εἰς τὸ μέρος τῶν Ἀγίων Σαράντω / στὴν Κονστέρα στοῦ σινιὸρ  
Φιλιππάκην Γριμάλδην σύνμπλιο τοῦ ἰδίου πραμάτου τοῦ σινιὸρ Φιλιππάκην / ποὺ  
ἔχειν μέσαν τὸν ναὸν τῶν Ἀγίων Σαράντων καὶ τοῦ ἀμπελιοῦ τοῦ σινιὸρ Δημητρά-  
κην Κόκκου / λεγόμενον τῆς Κερέτας καὶ σινιὸρ Τζωρτζετάκην Μπαρόντζην, τὸ  
ὅποῖο πρᾶμα καθὼς εὐρί / σκεται ἀτόρνου μὲ ὅλα του τὰ δικαιώματα καὶ μὲ πᾶσαν  
του ποσσέσον ἀπὸ τὴν σήμερον ἢ αὐτὴν / ἄνω εἰρημένην κερὰ Λιανὴν τὸ δίδειν καὶ  
παραδίνει τον καὶ τέλεια τὸ ξεπουλεῖ τῆς ἄνω εἰρημένης / κερὰ Κυριακῆς ὁ διὰ  
ρεάλια νέτα ἑκατὸν ὀκτὼ ἡγρου (νούμερο) 108 καὶ ἐβγάλασιν καὶ τὸ βοιβον / ταλίκιν  
καθὼς τὸ ἐποκόψασιν ὁ Βασίλης ὁ Μπαζαράς καὶ ὁ Γεώργης ὁ Κουρλέτης βαλ-  
μένοι ἅ / πὸ τὰ ἄνωθεν δυὸ μέρην καὶ ἐπήγασιν καὶ ἐστιμάραν τον εἰς τὴν ψυχὴν τος  
ἀπάνων εἰς τὴν αὐ / τὴν τιμὴν ὡς ἄνωθεν, τὰ ὅποῖα ρεάλια τὴν τιμὴν τοῦ αὐτοῦ  
πραμάτου ἐμετρηθήκασιν / ἐνμπροσθεν τῷ κάτωθεν ἀξιοπίστων μαρτύρων καὶ ἔλα-  
βέ τα εἰς τὰς χεῖρας τῆς ἢ λεγομένην κερὰ / Λιανὴ ἢ πουλήτρα καὶ κράζεται πλη-  
ρωμένην καὶ ξεπληρωμένην ὡς ἓνα νᾶσπρον καὶ ἀπὸ τὴν / σήμερον ἢ αὐτὴν που-  
λήτρα ἐκδύνεται καὶ ἀποκδύνεται ἀπὸ τὸ αὐτὸν πρᾶμα καὶ ἀπὸ πᾶσαν / τῶν δικαιο-  
μάτων αὐτοῦ ὡσὰν νὰ μὴν τὸ εἶχεν ποτὲ καὶ ἐντίνειν τον καὶ παραδίνει τον ἀπὸ τὴν  
σὴ / μερον εἰς τὰ χέρια τῆς ἄνωθεν κερὰ Κυριακῆς τῆς ἀγοράστρας νὰ τὸ κάμη ὡς  
θέλει καὶ βούλε / ται ὡς πρᾶμα δικόν τῆς καὶ ἀγοράν τῆς πουλήσειν χαρίσειν  
πουρκοτάξειν ψυχικὸν τὸ δώσειν καὶ / τὰ ἐξῆς. Καὶ διὰ κανέναν καιρὸν ὅπου νὰ  
ἤθελε εὐρεθεῖν κανεὶς ἢ ξένος ἢ ἐδικὸς νὰ δώ / σην πείραξιν ἢ νὰ γυρέψην δικαιώματα  
διὰ τὸ αὐτὸν πρᾶμα ὁμπλιγάρεται ἢ αὐτὴν / πουλήτραν καὶ τὰ καλὰν τῆς ὅθεν καὶ  
ἂν εὐρίσκονται νὰ μαντινιέρην καὶ νὰ ντεφεντέρην εἰς / πᾶσαν ἐνάντιο καὶ τὰ ἐξῆς.  
"Ὅθεν εἰς βεβαίωσιν τῆς παρούσας πουλησίας βάζου καὶ ἀλληλογία / τῆς ἀφεντίας  
ἀφέντη καδὴ καὶ ἀφέντη βοῖβόντα ρεάλια πενήντα ἡτοιν (νούμερο) 50/ ὁ ἀλληλο /-  
γῆσας νὰ τὰ ζημιώνεται καὶ πάλι ἢ παροῦσαν πουλησίαν νὰ ἔχην τὸ στέρεον βέβαιον  
καὶ ἀχά / λαστον εἰς ὅλο τὸ ἄνω γεγραμμένον οἱ μερίδες ἔμειναν κοντέντοι καὶ  
ἀνεπαμένοιν βάνοντας / καὶ ἀξιόπιστους μαρτύρους οἱ ὅποῖοι γράφου ὑπὸ χειρός  
τος. Λοιπὸν ἰδοὺ ποὺ ἦρθεν καὶ ἡ ἄνωθεν / κερὰ Λιανὴν ἐνμπροσθεν τῶν ἀξιοπίστων  
μαρτύρων καὶ στέργειν καὶ βεβαιώνει τὴν παροῦσαν / πουλησίαν ὁμάδι μὲ τὸν  
ἄντραν τῆς τὸ μαστρὸ Χριστόδουλον καὶ ὁμπλιγάρουνται καὶ οἱ δύο νὰ ν/τεφεντέ-  
ρουν εἰς πᾶσαν ἐνάντιον τοῦ αὐτοῦ πραμάτου.

/ —Νικολὸς Κόντες μαρατυρῶ τᾶνωθε—

/ —Ἰωάννης Μπερνόρος μάρτυρας ὡς ἄνωθε—

/ — Μάρκος Ἀμπελακόπουλος μάρτυρας ++

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

## 151

### Πώληση

φ. 89v

/ Φ. 90

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1681/ ἐν μηνὶ Μαΐου 31/ εἰς τὸ σπίτιν τοῦ κυρ Γ[εώρ] / γην υἱοῦ τοῦ ποτὲ Νικολάου Ψηψῆ λεγομένου Ρίζου ἐδῶ παρὼν ὁ αὐτὸς κυρ Γεώργιος ὁμά[δι] / ἡ συνβίαν του ἡ κερά Φραγγούλα θυγάτηρ ποτὲ Μανώλη Ζευγούς καὶ ἀπὲ τὸ ἄλλο μέρος ἡ κε[ρά] / Σοφία θυγάτηρ τοῦ ποτὲ Μανώλη Μαρτζελᾶ λεγομένου Χαρβαλιᾶ πούλησία δυνα[τήν] / καὶ ἀκατάλυτην καὶ βεβαιωμένην θέλειν καὶ κάμνει κατὰ τῆς ὥρας ὁ ἄνων κυρ Γεώργι[ος] / Ψηψῆς πρὸς τὴν ἄνων εἰρημένην κερά Σοφία καὶ πρὸς τοὺς διαδόχους καὶ κληρονόμους αὐ / τῆς ἡγου τοῦ παρὸν σπίτιο τὴν κάμαραν τὸ ἀποπανωθιὸν τοῦ κατωγιοῦ ὅπου ἔχειν ὁ / κυρ Κωνσταντῆς ὁ Καλογεΐτονας ἀπὸ τῆς συνβίας του καὶ ἀποκατωθιὸ τοῦ ἀγέρα τοῦ αὐτοῦ σπιτ[ι] / οὔ ὅπου ἔχειν ἡ κερά Μαροῦ τοῦ Βάβουλα εὐρισκό- μενον εἰς τὰ σύνορα τοῦ Ἀγίου Παντελεή / μονα εἰς τὸν Μπουργον τῆς Ναξίας τὸ ὁποῖο σπίτιν τὴν κάμαραν ὁ αὐτὸς κυρ Γεώργης / ὁ νοικοκύρης της ἀπὸ τὴν σή- μερον τὴν ἐδίνειν καὶ παραδίνει τὴν καὶ τέλεια τὴν ἐξεπουλεῖν τῆς ἄνω / εἰρημένης κερά Σοφίας μὲ ὅταν της τὰ δικαιώματα καὶ ποσσέσαν οὐδὲν ρεάλια δεκα / φτὰ ἤτοι (νούμερο) 17/ καθὼς ἔβαλα τὸν μαστρὸ Μανώλη τὸ Ροδίτην καὶ ἐπόκοψέν τὴν εἰς τὴν αὐτὴν / τιμὴν τὴν ὁποία πληρωμὴν καὶ τιμὴν τῆς αὐτῆς κάμαρας καθομο- λογᾶ ὁ αὐτὸς πούλητής / ἐνμπροσθεν κάμοῦ τοῦ ὑπογράφοντος καὶ τῶν κάτωθεν ἀξιοπίστων μαρτύρων πὼς ἔλαβεν καὶ / ἐπερίλαβεν τὴν ἄνωθεν πληρωμὴν τὰ δε- καφτὰ ρεάλια ἀπὸ τὰ χέρια τῆς ἄνωθεν κερά Σο / φίας τῆς ἀγοράστρας καὶ κρά- ζεται πληρωμένος καὶ ξεπληρωμένος ὡς ἓνα νᾶσπρον / καὶ ἀπὸ τὴν σήμερον ἐκ- δύνεται καὶ ἀποκδύνεται ἀπὸ τὸ αὐτὸν σπίτιν καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν δικαί / ωμάτων αὐτοῦ παραδίνοντάς τον εἰς τὰς χεῖρας τῆς αὐτῆς ἀγοράστρας νὰ τὸ κάμη ὡς θέ / λει καὶ βούλεται ὡς σπίτιν ἐδικόν της καὶ ἀγοράν της πούλῃσιν χαρίσειν πουργοτάξιν ψυχικόν / τὸ δώσειν καὶ ὡς θέλει καὶ βούλεται νὰ τὸ κάμην καὶ τὰ ἐξῆς καὶ διὰ κανέναν καιρὸν ὅπου νὰ / ἤθελε εὐρεθεῖν κανεὶς νὰ δώσῃν πείραξιν ἢ νὰ γυρέψῃν δικαιώματα διὰ τὸ αὐτὸν σπίτιν / ὁμπλιγάρεται ὁ αὐτὸς πούλητής καὶ τὰ καλὰν